

Kohtuasi C-71/07 P

Franco Campoli

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellatsioonkaebus – Ametnikud – Töötasu – Pension – Elukohariigi keskmise elukalliduse alusel arvatava paranduskoefitsiendi kohaldamine – Personalieeskirjade muutmise määрусega kehtestatud üleminekukord – Õigusvastasuse väide

Kohtujurist P. Mengozzi ettepanek, esitatud 8. aprillil 2008 . . . . . I - 5890

Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 17. juuli 2008 . . . . . I - 5913

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Apellatsioonkaebus – Vastuapellatsioonkaebus – Ese – Apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks tunnistamine – Vastuvõetamatus*
(Euroopa Kohtu põhikiri, artikli 56 teine lõik ja artikkel 61)
2. *Ametnikud – Pension – Paranduskoefitsient*
(Personalieeskirjad, artikli 82 lõiked 1 ja 3; XIII lisa, artikli 20 lõige 1 ja artikli 24 lõige 2; nõukogu määrus nr 723/2004)
3. *Ametnikud – Pension – Paranduskoefitsient*
(Personalieeskirjad, artikli 83 lõike 1 esimene lõik; XIII lisa, artikkel 20; nõukogu määrus nr 723/2004)

1. Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 61 tuleneb, et iga apellatsioonkaebus peab olema esitatud Esimese Astme Kohtu otsuse täielikuks või osaliseks tühistamiseks, arvestades, et Euroopa Kohus võib tühistamise korral teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab, või suunata asja tagasi Esimese Astme Kohtusse otsustamiseks.

Vastuapellatsioonkaebus, millega ei soovita saavutada vaidlusaluse kohtuotsuse tühistamist, vaid apellandi esitatud apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks tunnistamist, on seega vastuvõetamatu.

(vt punktid 40–43)

2. Riigile ühtne paranduskoefitsient võib kujutada endast sobivat näitajat, et kajastada – paratamatult ligikaudselt – liikmesriigi elukallidust.

Riigile ühtse paranduskoefitsiendi paratamatult ligikaudsust arvestades tuleb eesmärk tagada eri liikmesriikides elavate endiste ametnike ostujõu teatav samaväärsus lugeda täidetuks niivõrd, kui võrd ühtne paranduskoefitsient on kinnitatud vastavalt kriteeriumidele, mis tagavad selle representatiivsuse. Vaieldamatult kajastab arvutusmeetod, mille järgi leitakse paranduskoefitsiendid elu-

koha liikmesriigi ja Belgia elukalliduse suhtena („riigi meetod”) riigi elukallidust vähemalt sama representatiivselt kui nende koefitsientide arvutamine elukohaliikmesriigi pealinna ja Brüsseli elukalliduse suhtena („pealinna meetod”).

Kuna „riigi meetod” kujutab endast seega sobivat meetodit, et tagada võimaluste piires pensionäride samaväärne ostujõud, ei rikkunud ühenduse seadusandja võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta asendas määrusega nr 723/2004, millega muudetakse ametnike personalieeskirju ja muude teenistujate teenistustingimusi, pensioniskeemi üleminekukorra raames paranduskoefitsientide kehtestamise jaoks „riigi meetodi” „pealinna meetodiga”.

(vt punktid 52, 54 ja 55)

3. Võrdse kohtlemise põhimõttega ei ole vastuolus ühenduse seadusandja otsus reformida pensioniskeemi, kaotades paranduskoefitsiendid alates 1. maist 2004 omandatavate pensioniõiguste osas, mis leidis konkreetse väljenduse määruses nr 723/2004, millega muudetakse ametnike personalieeskirju ja muude teenistujate teenistustingimusi. Isegi kui varasem pensioniskeem, mis tugines parandus-

koefitsientide süsteemile ja seega pensionäri elukohaliikmesriigist lähtuvale, teatavale ostujõu kompenseerimisele, oli kõnesoleva põhimõtte rakendamiseks sobiv vahend, ei saa sellest järeldada, et mis tahes muu süsteem oleks selle põhimõttega kokkusobimatu.

Ostujõu samaväärsust taotlev pensioniskeem on vaid üks võimalikest vahenditest, mille abil tagada võrdse kohtlemise põhimõtte järgimine. Sellest põhimõttest on samavõrra kinni peetud süsteemi puhul, mille kohaselt pensionärid saavad võrdse sissetakse puhul võrdset nominaalpensioni.

100% minimaalse paranduskoefitsiendi kehtestamine üleminekukorra raames üksnes ennetab osa pensionäride jaoks

paranduskoefitsientide kaotamist, mis on ette nähtud lõplikus skeemis.

Arvestades seda, et uutest personalieeskirjadest tulenev lõplik pensioniskeem on järelikult kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõttega niivõrd, kui võrd ta ei taotle enam eesmärki tagada pensionäride ostujõu teatav samaväärsus, sõltumata nende elukohast, siis niisugune üleminekukord, mis üksnes rakendab ennetavalt „ühtses” summas pensioni põhimõtet nende pensionäride osas, kelle jaoks see on soodne, ei saa olla diskrimineeriv.

(vt punktid 65–68)